

Samudra Manthan (NL)

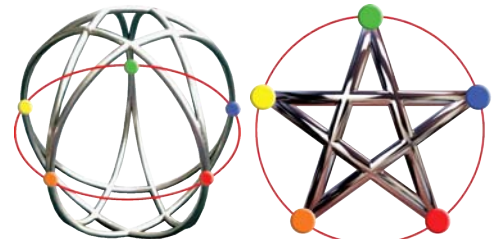
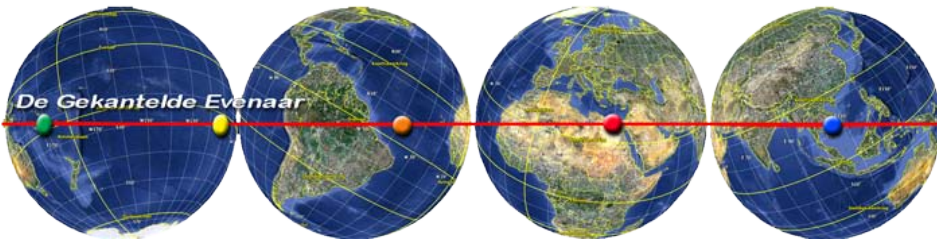
Toen Wim Roskam in 2002 door zijn kort daarvoor overleden vriendin geïnspireerd werd een symbool te maken dat later de naam 'Akaija' zou krijgen, kon hij niet voorzien dat dit symbool verbonden is met enkele van de geheimzinnigste bouwwerken op Aarde.

Links: Schilderij Aura Healer, gemaakt in 2002, met daarop een **omkeersymbool**.
Midden: In 2005 maakte Wim hiervan een object, dat vanuit Spirit de naam **Akaija** kreeg.
Een links- en een rechtsgedraaide Akaija vormen samen een **Akaija-Iloa** (2009).
Rechts: een normale Akaija is een 'sieraad' met helende eigenschappen.

In 2011 ontdekten Wim en zijn vriendin Marianne de website van Jim Alison¹, die gewijd is aan een opmerkelijke uitlijning van zeer oude megalithische bouwwerken. Dit is een zone van zo'n 100 km breed die in een rechte lijn rondom de wereld loopt, onder een hoek van 30° t.o.v. de Evenaar. Op deze lijn bevinden zich tientallen bouwwerken en heilige plaatsen. Vijf lokaties zijn extra interessant, omdat ze precies 72° lengtegraden (1/5 aardomtrek) van elkaar af liggen:

1. Aneityum (groene stip), 2. Angkor (blauwe stip), 3. De Grote Piramide (rode stip), 4. Een verdwenen eiland op de kaart van Piri Reis (oranje stip), 5. Paaseiland (gele stip). Indien rond elk punt cirkels getrokken worden met een straal tot aan het volgende punt, ontstaat er een 3-dimensionale stervorm of pentagram... En dat is de Akaija-Iloa!

Al beschikt het eiland Aneityum niet over een megalithisch bouwwerk, wel bijzonder is dat in de taal van dit eiland het woord 'akaija' **wij allemaal** betekent! In 2012 bezochten Wim en Marianne dit eiland, spraken met de inheemse bewoners en vonden daardoor meer bewijzen dat de Gekantelde Evenaar van de Oudheid en het Akaija-symbool met elkaar verbonden zijn.

Vragen die opkomen zijn: Wat is het doel van deze uitlijning? Wie hebben dit gemaakt? Welke rol speelt de Akaija hierin? Wat is het verband met de boodschap vanuit Spirit, die de Akaija symboliseert: **Wij zijn één**?

Aangemoedigd door wat ze op Aneityum vonden, besloten Wim en Marianne nu ook de andere 4 ankerpunten te bezoeken. In 2018 bezochten ze het 2e punt: het tempelcomplex Angkor in Cambodja. Daar vonden ze een merkwaardig basreliëf met de naam: **Het Karnen van de Oceaan van Melk**. Dit reliëf is gebaseerd op het oude Vedische epos **Samudra Manthan**, dat weer onderdeel is van de **Mahabharata**. Het speelt een belangrijke rol in Angkor Wat en Wim had het gevoel dat dit epos alles te maken heeft met eenheid en dualiteit, maar dat de gangbare uitleg hier onvoldoende op inspeelt. Bovendien wisten de moderne uitleggers niets over de Gekantelde Evenaar-theorie en over Angkors bijzondere positie hierop. Op zoek naar antwoorden hebben Wim en Marianne zich verdiept in Angkor en Samudra Manthan en heeft Wim er dit artikel over geschreven.

Angkor Wat

In februari 2018 bezochten mijn vriendin Marianne en ik het tempelcomplex Angkor in Cambodja en spraken we met een ex-tourguide van Angkor, mr. Tee Tam, nu eigenaar van een minigolfbaan, maar nog altijd zeer verbonden met Angkor en persoonlijk bekend met bijna alle tourguides. Angkor is *het* visitekaartje van Cambodja en trekt miljoenen bezoekers per jaar. Alle tourguides van Angkor krijgen daarom een gedegen opleiding en moeten meerdere talen vloeiend kunnen spreken. Hij vertelde ons dat tijdens het Khmer Nieuwjaarsfeest omstreeks half april alle huizen in Cambodja verlicht worden door 3-dimensionale 5-puntige sterren met daaromheen een versierde ring.

Hij vertelde ons dat tijdens het Khmer Nieuwjaarsfeest omstreeks half april alle huizen in Cambodja verlicht worden door 3-dimensionale 5-puntige sterren met daaromheen een versierde ring. Hij vertelde hierover dat deze sterren op Aarde bedoeld zijn om de nieuwe *fairie* (engel) te verwelkomen die de mensen in het nieuwe jaar zal bijstaan. Ook zijn deze sterren bedoeld om aan te geven dat de mensen op Aarde verbonden zijn met de Kosmos: ze symboliseren de sterren aan de hemel. Onze taal schiet tekort om de juiste vertaling voor *fairie* of *fee* te geven. *Engel* is vermoedelijk ook niet de juiste benaming, maar is wellicht toch beter dan *fee*, dat te sprookjesachtig klinkt en als fantasiewezen overkomt. Er zijn er 12 en elk jaar neemt een andere engel de taak over.

Angkor is een complex van 72 tempels verspreid over honderden vierkante kilometers. Angkor Wat is de meest bekende tempel die eind vorige eeuw werd heroverd op de tropische jungle die Cambodja toen nog rijk was. Lopend door de zuilengalerijen van Angkor Wat kun je vele eindeloos lange basreliëfs vinden, waaronder een 80 meter reliëf met de titel *Het Karnen van de Oceaan van Melk*. De Vedische titel is: **Samudra Manthan**. En

Samudra Manthan

(bron: https://en.wikipedia.org/wiki/Samudra_manthan)

voor wie Hindi spreekt: समुद्रमन्थन. Dit epos wordt in diverse Sanskriet-teksten beschreven, waaronder de **Mahabharata**, een geschrift dat in het Westen niet erg bekend is, maar in het Oosten en vooral binnen het Hindoeïsme is het van enorme betekenis en qua populariteit doet het niet onder voor de Bijbel en de Koran. De

Mahabharata is echter van veel oudere datum. De tekst is in dichtregels opgesteld en bevat 1,8 miljoen woorden. Vanwege die populariteit is het niet verwonderlijk dat *Samudra Manthan* duizenden malen door oosterse kunstenaars is uitgebeeld, want daar leent deze vertelling zich erg goed voor.

Zo op het oog gaat het over een touwtrek-wedstrijd waarbij allerlei wezens in diverse uitdossingen en functies betrokken zijn. Opvallend is de centrale rots waaromheen het touw gewikkeld is, maar als je goed kijkt is dat geen touw maar een slang. Het is volgens de gangbare uitleg een epos over goden, demonen, engelachtige wezens, mensen en dieren, gezien vanuit een Hindoeïstisch perspectief. Maar wat bedoelden de schrijvers ons te vertellen?

De algemeen aanvaarde uitleg van Samudra Manthan

Samudra Manthan wordt meestal uitgelegd ongeveer zoals hieronder geciteerd uit de online versie van de *Encyclopedia Britannica*²:

Binnen het Hindoeïsme is een van de centrale thema's de eeuwige strijd tussen de devas (goden) en de asuras (demonen of titanen).

In het epos 'Het Karnen van de Oceaan van Melk' wordt Vishnu (in het midden) omringd door zijn schildpad-avatar Kurma (onder), asuras (links), devas (rechts) en apsaras en Indra (boven).

De goden waren verzwakt door een vloek van de opvliegende wijze Durvasas en nodigden de asura's uit om hen te helpen om het elixer van onsterfelijkheid (amrita of amrita) terug te halen uit de diepten van de kosmische oceaan. De berg Mandara, een uitloper van de berg Meru (axis-mundi of de wereld-as) werd naar buiten geschoven om te gebruiken als een karnende stok, op de bodem van de oceaan versterkt door Vishnu in zijn avatar (incarnatie) als de schildpad Kurma. De asura's hielden het hoofd van de naga (half mens, half-cobra) Vasuki vast, die nodig was voor het karnen, en de goden hielden zijn staart vast. Toen Vasuki's hoofd vergif uitspuwde dat dreigde in de oceaan te vallen en het amrita zou kunnen besmetten, nam de god Shiva het gif en hield het in zijn keel, waardoor zijn keel blauw werd.

Dit epos vertelt over hemelse schatten of attributen: 1. Chandra, de maan, 2. Parijata, een mooie en geurige boom in de hemel van Indra, 3. Airavate, de viertandige olifant of de berg van Indra, 4. Kamadhenu, de koe van overvloed, 5. Madira, de godin van de wijn, die Varuni werd, de vrouw van Varuna, 6. Kalpavriksha, de wensvervullende boom, 7. De apsara's of hemelse dansers, 8. Uccaihshravas, het hemelse paard, 9. Lakshmi, een godin die Vishnu's vrouw werd, 10. Panchajanya, Vishnu's schelphoorn, 11. Vishnu's foelie en magische boog, 12. Verschillende edelstenen, 13. Dhanvantari, de geneesheer van de goden met in zijn handen, 14. Amrita, de allerhoogste schat, het elixer van onsterfelijkheid.

Toen de amrita ontstond, vochten de goden en de asura's om het bezit ervan, hoewel ze oorspronkelijk hadden afgesproken om het eerlijk te verdelen. Na vele avonturen werd het uiteindelijk verteerd door de goden, die zo in kracht werden hersteld.

Een ander perspectief innemen

Ik ben me in dit verhaal gaan verdiepen en al gaande het zoeken, lezen en nadenken kwam ik tot de conclusie dat de gangbare uitleg de lading niet dekt. Nou klinkt dat nogal betweterig, want wie ben ik... een westerse kunstenaar die zich nog nooit serieus in het Hindoeïsme heeft verdiept. Maar tijdens het zoeken en het lezen van de diverse verklaringen bleef ik dit gevoel houden: deze uitleg is ontoereikend, er zit een diepere betekenis onder. Wat ik ook las... dat gevoel bleef. Het gevolg was dat ik op zoek ging naar een betere uitleg. Nu wil ik met dit artikel niet zeggen 'zo is het wèl', maar misschien breng ik mensen op ideeën en dan komen er weer andere mensen met weer nieuwe ideeën. Zo komen we steeds dichterbij de waarheid.

Om Samudra Manthan te kunnen begrijpen zou je je moeten kunnen verplaatsen in de schoenen van de oorspronkelijke schrijvers. Wat hebben ze bedoeld? En wie waren die schrijvers? Maar die leven allang niet meer en helaas is de geschiedenis in nevelen gehuld. Die nevelen zijn deels ontstaan omdat de Westerse wetenschap, net als de Islamitische wetenschap, delen van onze geschiedenis ontkent. Beschavingen of culturen die de huidige mensheid in bepaalde opzichten vooruit waren hebben *officieel gesproken* nooit bestaan, want de geschiedenisboeken landelijke onderwijsinstellingen maken er geen melding van. Neem als voorbeeld de Grote Piramide, waarvan ons op school geleerd werd dat het om een graftombe voor een farao gaat. Iemand die zich met een open mind verdiept in de geometrie van de piramide ontdekt al snel dat dit onmogelijk het enige doel

van de Grote Piramide geweest kan zijn. Dit bouwwerk is zó complex dat moderne architecten het met de meest geavanceerde apparatuur nog niet kunnen namaken, om over uit kunnen *denken* maar te zwijgen. Bovendien zouden ze met het bouwen van zo'n graftombe-piramide, uitgaande van de veronderstelde gereedschappen van de arbeiders (stenen beitels, houten scheppen en rollende boomstammen gehanteerd door talloze slaven) al hebben moeten beginnen lang voordat de farao geboren werd. Dat is niet logisch.

Als toerist heb je een bijzonder perspectief op het land dat je bezoekt: je kijkt anders tegen de dingen aan dan de mensen die er al levenslang wonen. De kunst is het om onbevooroordeeld te zijn en dat wat je ziet niet gelijk af te doen als minder, primitief of heidens. Ook het omgekeerde is niet slim: dat wat je ziet gelijk op het voetstuk van beter of geavanceerder zetten, waarmee je eigen cultuur omlaag haalt. Als je iets nog niet begrijpt is het beter om een *open-mind* te houden en eerst te onderzoeken voordat je conclusies trekt. *Open-mind* betekent dat je alles dat je tot dusverre geleerd hebt probeert los te laten om onbevangen waar te nemen en om vanuit die hoedanigheid te proberen begrijpen wat je waarneemt. Schrijver Arthur Conan Doyle, bedenker van Sherlock Holmes verwoordde het aldus: 'Als je het onmogelijke wegstreept moet dat wat er overblijft, hoe onwaarschijnlijk ook, wel de waarheid zijn.' Maar als je glas al vol is kan er niets meer bij.

Nu is het onmogelijk en ook onnodig om te doen alsof je een *tabula rasa* of onbeschreven blad bent, want dat is niemand. Iedereen heeft reeds een achtergrond of perspectief van waaruit hij of zij de wereld waarneemt. Sprekende vanuit onszelf wordt onze achtergrond in dit opzicht bepaalde door de volgende 3 aspecten:

Ten eerste zijn we ervan overtuigd dat de *ontwerpers*, *Founders* of *De Ouden* van de megalithische bouwwerken die je juist op de Gekantelde Evenaar van de Oudheid³ veel tegenkomt, een ras waren dat vanuit de sterren naar de Aarde gekomen is. *Of...* dat ze in elk geval in staat waren om de Aarde waar te nemen vanuit de ruimte. Anders is het onmogelijk om deze uitlijning op wereldwijde schaal neer te zetten. Maar zoiets is totaal ondénkbaar voor jagers en verzamelaars in dierenhuiden, zoals we verondersteld worden te hebben geleefd in vroegere tijden. Misschien zijn de ontwerpers van deze bouwwerken van het hetzelfde ras afkomstig dat de Vedische geschriften in het Sanskriet heeft achtergelaten, maar dat weten we niet zeker. Hoe dan ook, Angkor zou in z'n oorspronkelijke vorm dus gebouwd kunnen zijn door... laten we ze voorlopig het Vedische ras of de Sanskriet-schrijvers noemen.

Onze tweede persoonlijke achtergrond is dat we vanuit eigen ervaring hebben ondervonden dat we begeleid en geïnspireerd worden door wezens vanuit een onzichtbare dimensie, die ik gemakshalve nu het Hiernamaals noem: daar waar we van voor onze geboorte vandaan komen en waarnaar we terugkeren na ons overlijden. We hebben hier zoveel overtuigende bewijzen van gekregen, dat wij daarover geen enkele twijfel meer hebben. Daarbij proberen we ons altijd af te stemmen op Licht en Liefde om alle wezens met minder goede intenties verre van ons te houden.

Onze derde persoonlijke achtergrond is dat we al meer dan 10 jaar werken met het concept 'Akaija', waarbij eenheid en dualiteit centraal staan. De overeenkomst tussen de vorm van de Akaija-Iloa en de vorm van de Gekantelde Evenaar met de 5 ankerpunten is duidelijk zichtbaar. Bovendien speelt het woord 'akaija' op één van die 5 ankerpunten een grote rol. Om die reden zoeken we nu naar andere verbanden met de Gekantelde Evenaar theorie. Daarbij richten we ons vooral op de taal en de tradities van de bewoners ter plaatse. Tenslotte worden de wis- en meetkundige aspecten en de ermee samenhangende *Heilige Geometrie* al uitgebreid door andere mensen onderzocht. Van die kennis maken we uiteraard wel dankbaar gebruik.

Dat is zagezegd ons persoonlijke *perspectief* en daarmee gewapend proberen we te begrijpen wat er met Samudra Manthan verteld wordt.

Is Angkor Wat herbouwd?

Er is in Angkor een schat aan sterrenkundige en mathematische kennis verstopt. De Duitse bouwtechnisch ingenieur Axel Klitzke⁴ heeft talloze metingen aan de Grote Piramide verricht en hij wordt vaak gevraagd tijdens Egypte-reizen als bron van kennis mee te reizen, want hij is als een wandelende encyclopedie op het gebied van heilig-geometrische principes. Toen hij gevraagd werd om met zijn bouwtechnische achtergrond naar Angkor Wat te kijken vond hij diverse overeenkomsten tussen de Grote Piramide en Angkor. Beide bouwwerken zijn gebouwd volgens de principes van de Gulden Snede of Heilige Geometrie en uitgelijnd op de sterren, rekening houdende met Zon, Maan en sterren. **Wat hem ook opviel was dat de een deel fundamente van Angkor Wat niet passen bij het meeste van wat er op die fundamente geplaatst is**, dat overduidelijk van latere datum is. Ook Angkor-onderzoeker Graham Hancock⁵ schrijft: "Het Angkor zoals we het nu zien is minder dan 1000 jaar oud. Maar het patroon van de tempels op de grond reflecteert het sterrenbeeld Draconis van 10.500 jaar geleden."

Ta-Phrom, de jungle-tempel

Het heeft er alle schijn van dat het huidige Angkor gebouwd is op de fundamente van een ouder tempelcomplex. De vraag is dan wat er nog van de oorspronkelijke tempels aanwezig was toen Angkor in z'n huidige vorm gebouwd of herbouwd is. De huidige bewoners van Cambodja, de Khmers, kwamen vermoedelijk zo'n 4000 jaar geleden naar Cambodja. Aangenomen mag worden dat de bouwers van het huidige Angkor niet van hetzelfde ras als de bouwers, of in elk geval niet over dezelfde kennis beschikten. Maar overduidelijk hadden ze wel de beschikking over de *Mahabharata* waar Samudra Manthan deel van uitmaakt.

De Khmer-religie is een mengeling van Hindoeïsme en Boeddhisme. Het lijkt dus te gaan om een Oosters religieus getinte versie van een Vedisch Epos dat niet alleen in de Cambodjaanse Khmer cultuur een grote rol speelt, maar ook in de omringende landen Vietnam, Laos, Thailand, Birma, China en Japan. Het feit alleen al dat hetzelfde epos als een enorm beeldhouwwerk in de Internationale Luchthaven van de Thaise hoofdstad Bangkok is neergezet geeft aan hoe belangrijk het is. Maar nergens ter wereld is het zo groots afgebeeld als in de zuilengalerij in Angkor Wat.

Vertaling vanuit Mahabharata

Door zo dicht mogelijk bij de originele Vedische tekst te willen blijven vond ik een interessante vertaling van een man genaamd San Sarin⁶, een Sanskriet-specialist, met als titel *Samudramanthana*. Het voorwoord werd geschreven door Dr. Gautam Patel, ex-voorzitter van de Sanskrit Sahitya Akademi in India. De datum waarop dit voorwoord werd geschreven trok mijn aandacht: 11-11-11. Dat kwam omdat het woord *akaija*, numerologisch bekeken, ook uitkomt op 111111 ($a=1$, $k=11$, $a=1$, $ij=1$, $a=1$), waarbij $i (=9) + j (=10)$ tot één cijfer worden teruggebracht. Alleen in de Nederlandse taal is dat mogelijk omdat wij ooit de 'ij' in het alfabet hadden als 25e letter. Nu is dat de y. Misschien is die datum toevallig, maar het had wel tot gevolg dat m'n aandacht getrokken werd.

सौते कथयतामेतां विस्तरेण कथां पुनः।
आस्तीकस्य कवेः साधोः शुश्रूषा परमा हि नः ॥१॥

Śaunaka uvāca

*Saute kathayatām etāṃ vistareṇa kathāṃ punaḥ/
āstīkasya kaveḥ sādhoḥ śuśrūṣā paramā hi naḥ /1/*

TRANSLATION:-

“O Sauti this legend must be told plentifully again
for us on account of the extreme desire to hear (the story)
of the saint, wise Āstika”.

fragment uit 'Samudramanthana' door San Sarin

(Nederlands) "Oh, Sauti, deze legende moet vaak verteld worden om te voldoen aan het enorme verlangen om (het verhaal) te horen van de heilige, wijze Astika"

Daarna wordt per strofe en per woord uitgelegd hoe het fonetisch uitgesproken wordt, welke betekenis elk woord heeft en welke alternatieve betekenissen er mogelijk zijn alvorens naar de volgende strofe te gaan. De schrijver is dus uiterst wetenschappelijk te werk gegaan om maar niets uit te sluiten en dit werk telt maar liefst 548 pagina's. Na enkele tientallen pagina's begon ik te begrijpen dat hier sprake is van meerdere (ver)taalproblemen, van een cultuurskloof van duizenden jaren en mogelijk een kloof tussen verschillende bewustzijnsniveaus. Afgezien van de vertaling was hem iets opgevallen waar hij hoogst verbaasd over was. Links van de rots trekken 88 goden aan de slang en rechts 92 demonen aan de slang, waarbij de demonen dus aan de winnende hand zouden zijn. Hij geloofde niet dat de makers van het reliëf een kapitale fout hadden en dat ze zich verteld hadden en ging rekenen met deze en andere getallen die hij tegenkwam in het reliëf. Het gaat te ver zijn bevindingen hier uit te leggen, maar het is veelzeggend dat hij maar liefst 10 pagina's hieraan besteedt in z'n voorwoord.

Verder zoekende vond ik een iets andere uitleg van Samudra Manthan van Dr. Melody Rod-Ari⁷. Zij schrijft:

Het is een verhaal uit het begin der tijden van de Schepping van het Universum. Het is ook een verhaal van de overwinning van goed over kwaad. In het verhaal vechten devas (goden) tegen asuras (demonen) om de orde en macht voor de goden te winnen die het waren verloren. Om orde en vrede te herwinnen moet het levenselixer (amrita) worden bevrijd uit de Aarde, maar... de enige manier om dat elixer te bevrijden is als de goden en de demonen gaan samenwerken. Beiden zijden zijn zich echter bewust dat zodra de amrita bevrijd is, ze erom zullen vechten.

Het reliëf toont het moment dat beiden zijden samenwerken om de oceaan van melk te karnen. De goden en de demonen spelen een soort touwtrekwedstrijd met het lichaam van de Slangenkonink, de Naga. De Naga is

Een links- en een rechts-georiënteerde Akaija vormen, indien gecombineerd tot 1 voorwerp een Akaija-Iloa

rondom de berg Mandara gewikkeld, gerepresenteerd door Vishnu in het midden. Zodra het elixer bevrijd wordt vangt Indra (de koning der goden) het elixer op en redt de wereld van de verwoesting door demonen.

Hierop inhakend: De Akaija-Iloa als symbool is een fusie van een links- en een rechtsgedraaide normale Akaija. Bovendien betekent *Akaija-Iloa*: *Wij allemaal - Ik Ben*. Als wij inderdaad één zijn, dan geldt: Ik ben. Dat omvat alles: goed/kwaad, links/rechts, wit/zwart, boven/beneden, yin/yang. Nu las ik over dit epos steeds dat het om een *strijd* tussen *goed* en *kwaad* gaat, tussen *goden* en *demonen*. Dat woord *strijd* begreep ik niet, want ik beschouw een *god* als een volmaakt wezen, volmaakt in Liefde, schepper van het Universum, bron van leven. Waarom wil zo'n volmaakt wezen vechten?! Vechten lijkt mij iets van onvolmaakte, aardse wezens die nog aan het leren zijn. Zijn dat wel goden dan? Of anders gezegd: is de woordkeus *goden* wel juist? En gaat het echt om een *strijd*?

Als je spreekt over een *wedstrijd* tussen goden en demonen dan wil je uiteraard dat de goden winnen. Die stomme demonen moeten verliezen en liefst nog van de aardbodem verdwijnen ook. Maar stel nu dat het om *dualiteit* gaat? Dat is twee-eenheid... polarisatie binnen éénheid. Je lichaam is één geheel, maar je hebt een linker- en een rechter lichaamshelft en je hebt allebei nodig. Niemand zal zeggen dat links goed is en rechts slecht en dus zijn of haar rechterhand afhakken. Trouwens, als je een voorwerp door midden hakt hou je twee voorwerpen over die ieder weer een linker- en een rechterkant hebben.

Dualiteit is een interessant gegeven. Je kunt vragen stellen waarop het antwoord *ja* of *nee* kan zijn.

Bij de keuze tussen *leven/dood* ligt het antwoord voor de hand, ogenschijnlijk... Want vanuit het perspectief van een overledene wil je misschien liever niet meer terug naar de Aarde.

Bij de keuze *binnen/buiten* wordt het moeilijker: Wil je naar binnen of wil je naar buiten? Dat hangt wellicht van het weer af.

Bij *dag* ben je actief en bij *nacht* rust je uit om energie op te doen.

Uiteraard willen we liever *positief* dan *negatief* zijn, al zijn er van die momenten... :-). Maar als we het over *plus* (+) en *min* (–) hebben wordt het ineens anders, want zonder plus- en minpool zouden we geen electriciteit hebben. En over electriciteit sprekende.... Mijn vader was een electriciën en ik heb van hem geleerd dat als je electriciteit niet gebruikt, dat er dan sprake is van een statische situatie. Er staat spanning op het stopcontact, maar er gebeurt niets, want alles is in evenwicht. Stop je echter een vinger in het stopcontact dan verstoor je het evenwicht en zoekt de energie zich een weg door jouw lichaam, met alle gevolgen van dien. En als je de stekker van een lamp in het contact stopt geeft die lamp licht. Je moet dus de balans tussen + en – verstoren om de energie te benutten.

Het wordt nog interessanter als we naar de draaiende Aarde kijken die, geloof het of niet, *gelijktijdig* linksom en rechtsom draait! Stel je voor dat je in het StarTrek-ruimteschip Enterprise boven de Noordpool zweeft en je kijkt omlaag naar de draaiende Aarde onder je. Die draait met de klok mee. Nu vraag je de captain om met het ruimteschip boven de Zuidpool te gaan ‘hangen’. Daar draait de Aarde onder het ruimteschip tegen de klok in. Het hangt dus van je perspectief af wat je waarneemt. Nog een voorbeeld: als je voor een kruising staat heeft het verkeer van rechts voorrang. Maar voor het wachtende verkeer aan de overkant van de kruising komt datzelfde verkeer van links... vanuit jouw perspectief.

Laat ik het nog iets moeilijker te maken...

Er is bij een draaiende Aarde alleen sprake van linksom of rechtsom als het ruimteschip 'onbeweeglijk' in de ruimte zweeft. Zou het ruimteschip eerst op Noordpool aan de grond stilgestaan hebben om daarna verticaal op te stijgen, dan zou de Aarde onder het ruimteschip weliswaar kleiner worden maar niet draaien! Pas als de roerganger de neus richting de Zon zou laten wijzen, gaat de Aarde eronder draaien. Je zou je zelfs kunnen afvragen of de Aarde überhaupt wel draait. Misschien draait het hele universum wel om de Aarde heen. Als je de zonsondergang ziet bij Angkor Wat, dan zeg je: “De Zon gaat onder”. Ik heb op zo’n moment nog nooit iemand horen zeggen dat Aarde onder de Zon wegdraait.

Het is een kwestie van perspectief.

Is Samudra Manthan uit balans?

Nou bevinden zich links van Vishnu 88 *devas* of goden, maar rechts zijn er 92 *asuras* of demonen. Ofwel: de goden zijn aan de verliezende hand... maar alleen als het een nagatrek**wedstrijd** zou zijn. Het mag er als een wedstrijd uitzien, maar is het dat ook? Dit is wat ik bedoel met de kenniskloof: onze maatschappij is gefixeerd op wedstrijden, ons aangeleerd door de Romeinen met hun verdeel- en heerspolitiek, brood en spelen. We zijn gek op de Olympische Spelen, voetbal, rugby, tennis, schaatsen, X-factoren, zang- en danswedstrijden. Wie is sterker? Onze fixatie op wedstrijden geeft een vertaler of uitlegger van Samudra Manthan onbewust al gauw het idee dat als er twee partijen aan een slang trekken er dus sprake is van een touw- of slangtrekwedstrijd. Maar als je je bewust bent van je achtergrond, dat je leeft in een maatschappij waarin wedstrijden een grote rol speelt, dan kun je je voorstellen dat er wellicht ook samenlevingen zijn of waren die zich niet zo mee bezig hielden. Door je dat bewust te zijn kun je je verplaatsen in een ander perspectief en ga je ineens mogelijkheden zien om Samudra Manthan te begrijpen.

Laten we het moderne woordenboek en de moderne betekenis voor nu even vergeten en bij de feiten blijven: *links trekken 88 wezens rechts trekken 92 andere wezens aan een om een rots gewikkelde slang*. De schilderijen laten weliswaar andere aantallen wezens zien, maar originele tekst spreekt over 88 en 92. Er is dus sprake van disbalans. Kijk dan nu eens naar onderstaande afbeelding. Praat je nu nog steeds over een *touwtrekwedstrijd* waarbij het de bedoeling is dat het ene eind van de boog wint en het andere eind verliest?

Vuur maken m.b.v. boog en stok (bron: <https://www.survival.org.au>)

Met die mogelijkheid in gedachten... zou dit epos dan ook over *balanceren* kunnen gaan? Dan praat je, zoals dr. Rod-Ari schrijft, over **samenwerking** tussen **devas en asuras** om tot een bepaald resultaat te komen. In dit geval is dat het maken van vuur. Eerst trekt links, dan trekt rechts, zodat de stok gaat draaien, waardoor hitte opgewekt wordt en tenslotte ontstaat er vuur.

Als het ons doel is om te lopen dan brengen we ons evenwicht ook steeds even uit balans, want als je je gewicht gelijk verdeelt over beide voeten kom je geen meter vooruit. Dus neig je iets naar links, tilt je rechterbeen op, zet een stap, helt iets naar rechts en voetje voor voetje kom je verder. Je kunt je linkerbeen pas optillen als je op je rechterbeen staat. Het verschil in aantal 88 en 92, i.p.v. 90/90 is dan niet meer zo vreemd, want als de aantallen gelijk zouden zijn gebeurt er niets.

Lichtwezens en vervolmaakte zielen denken niet in termen van: Ik ben beter dan jij. Bij hen gaat het om Liefde, om wij zijn één! Ik bedoel niet te zeggen dat de schrijvers van Samudra Manthan lichtwezens waren, maar ze hadden misschien een ander idee over wedstrijden. In plaats van de strijd aan te gaan met een *ander* en te zeggen dat je beter bent dan een ander kun je ook proberen de strijd *jezelf* aan te gaan zodat je jezelf verbetert. Dan groei je in bewustzijn. Is **dat** misschien *Amrita* maken?

Mr. Tee Tam vertelde ook dat Angkor Wat gebouwd is als een drijvend eiland. Als je het water rondom de Angkor-tempels zou verwijderen of als het land zou verdrogen, dan storten de tempels in. Het gehele fundament van Angkor bestaat uit zogenaamd lateriet-gesteente dat zeer poreus is en er sponsachtig uitziet. Het kan grote hoeveelheden water opnemen. Zolang dat water in de steen aanwezig blijft 'drijft' Angkor als het ware op water. Zou je al dat water weghalen dan is lateriet te zwak om de tempels te kunnen dragen en zal het bezwijken onder z'n eigen gewicht. Dat verhaal klopt precies met de Samudra Manthan, waarbij de verblijfplaats van de goden op het water drijft. Bovendien zijn alle balustrades rondom Angkor Wat, en ook rondom de andere tempels die we bezocht hebben enorme stenen slangen. Zou het kunnen zijn dat de tempels door het lijf van een reusachtige slang omwikkeld zijn? Dus dat Angkor Wat als het ware de centrale rots in Samudra Manthan symboliseert en dat het water erom heen de oceaan van melk symboliseert. Overigens zijn ook andere Angkortempels zo gemaakt: omringd door water en overal rondom lange slangen-balustrades.

De toegangsweg bevindt zich tussen 2 slangenlijven die rondom heel Angkor Wat slingeren. Bij alle poorten bevinden zich de slangenkoppen.

Axis-Mundi (Wereld-as)

Dr. Melody Rod-Ari: *“Angkor Wat ligt op de Tempelberg, Mount Meru, de verblijfplaats van de goden. De vijf torens staan voor de vijf bergketens, de omringende ‘slotgracht’ is de oceaan. De berg Meru wordt ook gezien als de axis-mundi, de wereldas.”*

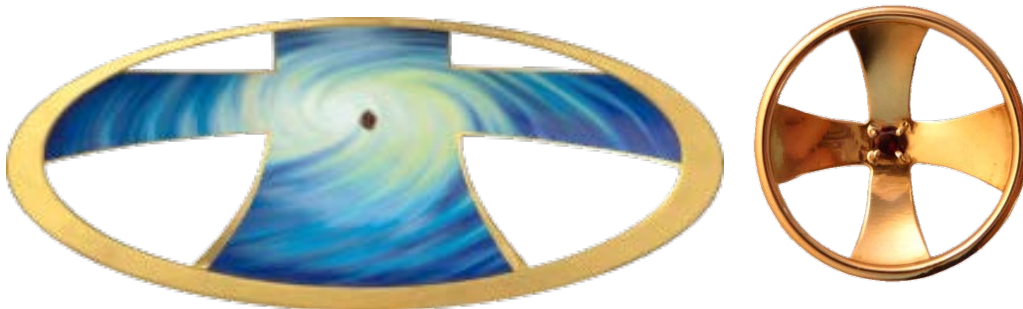
Ook zij noemt, net als de Encyclopedia Britannica datzelfde woord: axis-mundi. Interessant, want Graham Hancock heeft geschreven dat de fundamenteën van een aantal van de Angkor-tempels samen precies het sterrenstelsel Draak of Draconis vormen. Eén van de sterren van Draconis heet Thuban (alpha Draconis). Rond 2750 v. Chr. was Thuban de poolster. Elke 72 jaar verschuift de denkbeeldige draaiingsas van de Aarde om 1°. Die verschuiving heet precessie. Momenteel is Polaris de Poolster, maar ruim 4750 jaar geleden was dat dus Thuban.

Dr. Melody Rod-Ari noemt Angkor een ‘mandala’: *“Volgens de oude Sanskriet- en Khmerteksten dienen religieuze monumenten en vooral tempels zodanig gebouwd te worden dat ze in harmonie met het universum zijn, uitgelijnd met de rijzende zon en maan (...). De centrale as van deze tempels moet uitgelijnd worden met de planeten, zodat het bouwwerk verbonden wordt met de kosmos en de tempels een centrum worden in spiritueel, politiek, kosmologisch, astronomisch en geofysisch opzicht. Anders gezegd: ze zijn bedoeld om een microkosmos te representeren van de macrokosmos, georganiseerd als mandala-diagrammen van het universum.”*

Mevr. Deborah Houlding, schrijfster van een artikel over het sterrenbeeld Draak begint haar artikel met de woorden: *“Draco is afgebeeld als een zeer lang serpent dat is gewikkeld rond het hart van de precessie-cirkel, waaromheen de noordpool over een periode van 26.000 jaar draait.”*

Terugkomend naar het verhaal van de Samudra Manthan en de ongelijke aantallen devas en asura's, lijkt het erop dat de positie van de wereld-as uit balans is. Maar juist *disbalans* veroorzaakt dat er energie begint te stromen. Perfecte balans is een statische positie. Je gaat pas lopen als je je balans verstoort.

Two Roads – Balanceren op de Goede Rode Weg

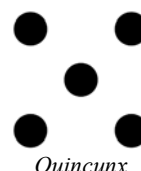

Het schilderij Faith en het symbool Two Roads betreffende hetzelfde symbool, vanuit een iets ander perspectief. Het is een fusie van het Chirstelijke, Koptische en Keltische kruis, de Heilige Graal en het Lakota medicijnwiel

We ontdekten nog iets dat onze aandacht trok en dat we niet verwachtten tegen te komen in Cambodja. Het symbool Two Roads lijkt hier een rol te spelen. Dit symbool is een kruis binnen een cirkel en is in het Westen bekend onder vele andere namen zoals het Koptische Kruis of het Keltische Kruis. Ook het Maltezer Kruis lijkt er sterk op. De Lakota in Noord Amerika gebruiken het medicijnwiel en de Lakota-Sioux heilige man Nicolas Black Elk kreeg hierover een visioen tijdens een coma dat 9 dagen duurde⁸, waarin hem het symbool en het concept van de Two Roads werd doorgegeven. Opmerkelijk is dat ik in 2004 geïnspireerd werd tot het maken van hetzelfde symbool in de vorm van het schilderij/object Faith. In 2011 kwamen we via Facebook in contact met het Noord-Ierse medium Eliza White Buffalo, die spiritueel in contact zegt te staan met Nicolas Black Elk. Zij wist van het symbool Two Roads waar wij tot dan toe nooit van gehoord hadden.

Black Elk legt uit dat het Medicijnwiel, dat verwant is aan Two Roads, een uiterst belangrijk symbool voor de stammen van Noord-Amerika is. Binnen de cirkel, de wereldhoepel, kruisen 2 wegen elkaar in het midden. Dat is een heilige plek, de plek van het Hart, met de Red Stone of Power (*vertaald: de Rode Steen van Kracht*). De vier armen van het kruis verwijzen naar de 4 windrichtingen. Als je je vanuit het centrum een verticale as voorstelt, dan wordt het centrum tevens verbonden met Mother Earth (Moeder Aarde) en Father Sky (Hemelse Vader). Het kind, jij, komt voort uit de verbinding van de moeder en vader en bevindt zich in het centrum. Je kunt de verticale as zien als de Axis Mundi, en het horizontale kruis als het aardoppervlak waarop we leven met de 4 windrichtingen.

Quincunx

Hetzelfde grondpatroon vinden we terug in Angkor Wat. Meestal zie je het bekende beeld met de 3 torens van Angkor Wat, maar van boven af gezien blijkt dat het om 5 torens gaat: een centrale toren met daaromheen 4 torens, zodanig geplaatst dat ze op 21 maart en 21 september uitgelijnd zijn op de op- en ondergaande zon. Dat patroon van de torens van bovenaf gezien heet: Quincunx. Deze vorm wordt zowel in een vierkant als in een cirkel getoond, getuige de munten die het British Museum in bezit heeft.

Black Elk vertelde dat de weg van Zuid naar Noord de *Good Red Road of Spirit* is, de goede rode weg naar het Licht. Dwars daarop, Oost en West verbindend, is de Dark Road, de donkere, gevaarlijke weg. Als je op de spirituele weg vooruit wilt komen, kom je er niet onderuit om ook de donkere weg te bewandelen. Dat is onze weg op Aarde. Als we steeds verbonden blijven met het hart, dan kun je die moeilijke weg veilig bewandelen. Verlies je het contact met je hart, dan zul je wellicht 'fouten' maken, hetgeen betekent vallen en weer opstaan.

Feitelijk wordt je op Aarde heen en weer getrokken tussen de uitersten van de dualiteit en moeten we keuzes maken. Dat hoeft niet altijd de keuze tussen goed en kwaad te zijn, maar kan zo simpel zijn als de keuze maken om links- of rechtsaf te slaan. Door de donkere weg te *durven* bewandelen, en eventueel fouten te *durven* maken, doen we ervaringen op, waardoor we groeien in bewustzijn, en daardoor komen we verder op de spirituele weg. Zou je nooit de donkere weg bewandelen, dan zie je in de verte het Licht en je loopt eindeloos, maar je komt er maar niet dichterbij. Keuzes maken kun je doen vanuit allerlei overwegingen, en daarbij spelen aspecten een rol die het ons moeilijk kunnen maken om te kiezen. Kies je voor financiële rijkdom? Voor roem? Wil de beste zijn? Kies je vanuit angst voor...? Of vanuit boosheid? Geld is niet slecht, het is een vorm van energie en je hebt het nodig. Wat je ook doet... je keuzes hebben gevolgen en die zul je vroeg of laat onder ogen krijgen. Zo wordt je heen en weer getrokken door uitersten. Niet kiezen betekent stilstaan. Wat we weleens tegen mensen zeggen is: als je niet weet wat te kiezen, sla dan gewoon linksaf, want je hart bevindt zich iets links in je borstkas. Misschien is het de 'verkeerde' keuze, maar dat weet je pas als je beweegt. Een boot die niet vaart kan niet gestuurd worden, terwijl een boot die vaart koerscorrecties kan maken.

Er is nog een interessant detail te vinden in Samudra Manthan. De slang dreigt gif te laten vallen in de Oceaan van Melk. Mijn gedachte is dat de Oceaan van Melk verwijst naar de Wereldziel, de zielengroep die wij allen

Munten met de quincunx / Two Roads.

Angkor Wat is gebouwd in de vorm van de quincunx

op Aarde vormen. Shiva neemt het gif van de slang in zich op, zodat de oceaan niet vergiftigd wordt. Je zou de vergelijking kunnen maken met Jezus, die de zonde van de mensheid op zich neemt.

Door het touwtrekken van de devas en de asuras wordt de centrale as, Mount Meru, gedraaid. Angkor Wat is als een drijvende berg in de Oceaan van Melk. Door het draaien wordt de melk gekarnd, en ontstaat er het levenselixer dat in onze moderne tijd uitgelegd wordt als het elixer van onsterfelijkheid. Maar daar komt weer een moderne gedachte om de hoek kijken. Wát is onsterfelijkheid? Officieel wordt er in de Westerse wereld ontkend wordt dat er zoiets als een spirituele wereld of Hiernamaals bestaat, want helderzienden die er contact mee zeggen te hebben worden belachelijk gemaakt. Alleen de kerkelijke instituten worden nog getolereerd, maar juist die zijn fel tegen b.v. helderziendheid, magnetiseren, helen met je handen en alles waarbij op een andere dan kerkelijk goedgekeurde wijze mensen gebruik maken van de energie die ons vanuit de onzichtbare dimensies ten dienste staat. Je zou bang worden om aan het eind van je leven dood te gaan, en dus willen mensen graag onsterfelijk worden.

Het zou maar zo kunnen dat de Sanskriet-schrijvers of het Vedische Ras dat contact met Spirit wel degelijk hadden en dus ook heel anders dachten over onsterfelijkheid. Vanuit dat perspectief zou onsterfelijkheid niet het eeuwig laten voortbestaan van je aardse lichaam kunnen zijn, maar het voortbestaan van je ziel in steeds zuiverder vorm.

In 2002, een half jaar nadat mijn geliefde partner Linda, was overleden had ik een unieke ervaring, waarbij ik tijdens een bewuste droom contact met haar had. Die ontmoeting heeft mijn leven vanaf dat moment grondig veranderd. Bovendien had ik het gevoel dat er een enorme download van gegevens in me plaatsvond. Dat is de reden dat we de 5 ankerpunten bezoeken, om die gegevens via m'n voeten te downloaden in de Aarde en te uploaden wat zich daar bevindt. Onze gedachte is dat we zo helpen om op onze manier de Gekantelde Evenaar van de Oudheid weer tot leven te brengen. Hierbij speelt de gedachte 'wij zijn één' een centrale rol. De ervaring die ik met Linda deelde zou je het best kunnen omschrijven als een eenheidservaring: er was geen afscheiding tussen haar en mij, wat zij dacht waren mijn gedachten en omgekeerd. Dat is geen telepatie waarbij gedachten van de een naar de ander overgedragen worden, maar universele communicatie vanuit éénzijn. Wij waren op dat moment één. Wellicht is dat nog steeds zo, maar ik ervaar nu, net zoals iedereen hier de Aardse realiteit van dualiteit.

Laten we nog even terugkomen naar het waarnemen vanuit een ander perspectief, vanuit Linda's perspectief, of... in jullie geval... vanuit het perspectief van een overleden geliefde. Wellicht zijn zij onsterfelijker dan wij die niet kunnen zien wat verborgen is voorbij onze fysieke ogen. Zou het vanuit dat perspectief zo kunnen zijn dat Samudra Manthan, het Karnen van de Oceaan van Melk, zoiets zou kunnen vertellen als:

Het zuiveren, perfectioneren van de Ziel, door ervaringen op te doen in fysieke, aardse vorm, heen en weer getrokken tussen de uitersten van de dualiteit, maar geholpen door de hemelse wezens en aardse levensvormen?

Als dat klopt dan vertelt Samudra Manthan over de weg, de Two Roads, ofwel de strijd van de ziel om eenheidsbewustzijn te verwerven.

Akaija betekent: Wij zijn één

Samudra Manthan lijkt de weg erheen te symboliseren.

¹ Jim Alison's website: <http://home.hiwaay.net/~jalison/>

² <https://www.britannica.com/topic/churning-of-the-ocean-of-milk>

³ Behalve Jim Alison is er nog een onderzoeker die zich met de gekantelde evenaar-theorie bezighoudt: Jacques Grimault. Patrice Pooyard maakte daarover een professionele documentaire: <https://vimeo.com/78582062>

⁴ Axel Klitzke's website: <http://hores.org/>. Zie ook <https://www.youtube.com/watch?v=cNle5SaDm5M>

⁵ Graham Hancock's website is: <http://grahamhancock.com/>

⁶ <https://archive.org/details/SamudraManthanSanSarinRashtriyaSanskritSansthan>

⁷ Dr. Melody Rod-ari is Contributing Editor for Southeast Asian art. She earned her M.A. from Boston University and her Ph.D. from the University of California, Los Angeles. Her article can be read [here](#).

⁸ Black Elk Speaks, door John Neihardt